turism

SURPRINȘI DE VISCOL!...

Jurnal de excursie în Făgăraș

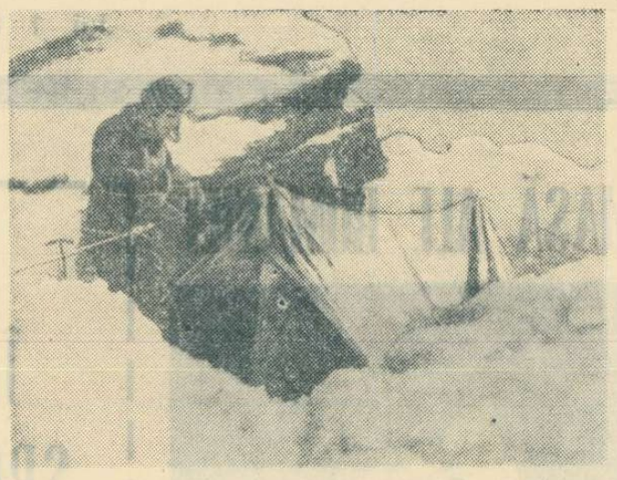

Bivuac la adăpostul zăpezii și al stincilor Făgărașului

Mirajul albului imaculat ne-a atras ierni de-a rîndul pe culmea Făgărașului, dar numai după experiența a mulți ani de luptă cu zăpada am îndrăznit să ne avîntăm pe creasta Alpilor Transilvaniei. In mijloc de februarie, am părăsit casa Suru și am escaladat vîrful Moașa, îndreptîndu-ne apoi de-a lungul culmilor înghețate spre est. Înnoptînd pe malul Iezerului din umbra pisculuî Ciortea, ne-am continuat drumul prin căldările Avrigului și am încercat să atingem din nou înălțimea crestei escaladînd cei cinci sute de metri ai versantului de vest al muntelui Scara. Dar, chiar pe creastă, am fost surprinși de viscol, în ceasul înserării. Eram la mijlocul drumului nostru...

★

Buimaci, bîjbîim minute în șir pe același petec de creastă, dar locul nu se dovedește nicăieri primitor. În întunericul diluat, în prea mică măsură, de lumina unei luni camuflate, mai încercăm o dată să biruim vîntul. Cîțiva pași ne dezvăluie, însă, căscătura vertiginoasă a unuia din izvoarele Topologului. Trebuie să ne găsim sălaș înainte de a fi prea tîrziu. Umbletul nostru rămîne fără rezultat și, pentru a ne cruța ultimele puteri, ne hotărîm să rămînem aici sus. Ne vom îngropa cortul în zăpadă și vom rezista pînă dimineața cu speranța unor clipe mai bune.

Pioleții muscă, aprig, din stratul alb care a învăluit crestele semețe ale acestor meleaguri. Încercăm să scobim în muchia culmii o hrubă pe care asprimea vremii s-o ocolească. S-a făcut noapte tîrziu și noi desfășurăm o muncă de Sisif.

Pe fundul cortului desfășurat, încerc să fiu ancoră în timp ce ceilalți doi întind corzile. Sufiul turbat nu tolerează această prezență și, cutremurînd pereții subțiri, se năpustește cu întreaga furie asupra meterezului de zăpadă excavată, pe care-l răstoarnă asupra pînzei. Cu valuri de zăpadă ce se abat asupra sa neîntrerupt, adăpostul ia, totuși, ființă. Pioleții au rămas îngropați pînă la capăt în zăpadă și dacă ancorele vor rezista, nu vom mai simți mușcăturile vîntului în această noapte.

Trupurile noastre aglomerează acum spațiul restrîns și sacii de dormit ne înghit împreună cu bocancii care nu trebuie să înghețe. Sub acoperișul care filfîie acompaniind șuieratul de afară cu o neîntreruptă suită de pocnituri, flacăra albastră pilpîie timid și ne ține treji jumătate din noapte. Cu urechile ciulite ascultăm, plini de îngrijorare, simfonia fantastică a vîntului, în timp ce orele se scurg încet, fără somn. Răbufnelile surde ne acoperă cu zăpadă proaspătă capătul sacilor făcîndu-ne să ne ghemuim cît putem înspre absida plină cu bagajele înghețate sloi. Așteptăm cu nerăbdare ziua, a cărei apariție este anunțată de o geană de lumină pe care o întrezărim cînd vîntul forțează ușa.

S-a luminat deplin cînd încercăm să ieșim afară, striviți de acoperișul care s-a apropiat de saci. Tentativa ne este curmată de la început de rafalele mult întețite față de ajun. În fața cortului, o pantă iute se pierde în direcția Topologului. Acolo jos, la opt sute de metri sub noi, două stîne pustii își înalță țiriile noi. Pe acolo am putea ajunge în două zile la Sălătruc, îndreptîndu-ne apoi spre casă. Dar pînă jos !...

Din nou ne retragem în învelișul de pînză și supraveghem agitația țesăturii cu speranța că furtuna se va domoli. Către amiază urgia pare a fi atins paroxismul. Zbuciumul cortului devine de nestăpînit și montanții perforează, de mai multe ori, pînza. Susținînd cu capetele acoperișul, reușim să restabilim un echilibru relativ al adăpostului care, cu spațiul micșorat la mai puțin de jumătate, abia ne mai cuprinde. În curînd umiditatea începe să ne stînjenească, pentru ca după-amiază să punem stăpînire pe sacii de dormit. Așteptarea este chinuitoare. Nu ne putem abține de la o nouă ieșire din cort în speranța de a găsi o cale de refugiu către șaua ce precede Scara dinspre Negoiu. Nu trec însă multe minute și trebuie să revenim cu hainele platoșă de gheață. Depărtîndu-ne la mai mult de zece pași ar însemna să pierdem cortul.

Înserarea ne cuprinde aducînd cu ea resemnarea. Cît timp furtuna nu va scădea, nu putem părăsi acest loc expus. Va trebui să profităm, însă, de orice slăbiciune a vîntului pentru a străbate în grabă creasta pînă la șaua Scara. Prin răbdare și hotărîre vom compensa ușurința cu care am căzut în capcană. Pînă atunci, însă, ne așteaptă o nouă noapte de viscol.

Chinuitor de încet trec orele, dar, ajutați de scurte perioade de somn, atingem din nou o dimineață palidă și la fel de agitată ca cea anterioară. În capul oaselor, stăm la pîndă sperînd că vîntul va slăbi. Afară ninge orizontal și nu ne putem da seama dacă zăpada e nouă sau spulberată. Cu îmbrăcămintea umedă ne înghesuim din nou în jurul flăcării de petrol. Pocnetul pînzei scuturată de vînt și-a mai pierdut din tărie. Totuși, abia la amiază ieșim din cort. Vîntul e încă aspru și teribil de rece dar ne lasă să stăm în picioare. Ninsoarea a încetat. Încercăm să ne dezmorțim, cînd prima spărtură în fluidul spumos al norilor ne arată albastrul cerului. O lume de abur și străfulgerări își arată acum fața și, în ciuda frigului năpraznic, stringem cortul. Pînza înghețată refuză plierea și, curînd, un balot enorm copleșește prin volum și greutate unul din rucsaci.

Norii s-au spart bine și fuga lor dezordonată lasă goluri largi care ne aduc în față priveliști de minune. Culmi înghețate par că plutesc într-un ocean de spumă. Spre partea din care vîntul își trimite răbufnelile, silueta Ciortei, măturată de viforniță, înalță o formă robustă spre soare. Întorcînd spatele siluetei sale orbitoare, ne subjugă ochii un dinib ce poartă în creștet o orgă răsturnată. Viforul îmbrăcase piramida topografică cu o haină dantelată ce purta înscrisă în ea bicliirea vîntului. Am rezistat furtunii la cîțiva metri sub vîrful Scara, la peste 2 300 m altitudine !...

★

Scăpați de stihiile ce ne dăduseră tîrcoale, ne-am continuat drumul spre Negoiu. Călțun și Bilea. Cu forțele sleite, am trecut pragul unei case de adăpost, uitînd pentru o seară cumplita înverșunare a coloșilor de piatră

Tiberiu IONESCU

VITRINA CU CĂRȚI

UN GHID TURISTIC PENTRU VIZITATORII LITORALULUI

In colecția Itinerare turistice a Editurii Meridiane a apărut recent o nouă carte de drumeție : „Litoralul românesc al Mării Negre".

Cele 116 pagini ale cărții cuprind numeroase date care au impus autorilor (I. Ionescu-Dunăreanu, M. Cristescu, dr. G. Paraschivescu și Gh. Ionescu-Băicoi) să adopte un stil extrem de concis. Ele oferă, bineînțeles, o bogată documentare drumețului: descrierea căilor de acces și a traseelor ce leagă obiectivele turistice de pe litoral și din apropierea acestuia (traseu și starea drumului) ; distanțe kilometrice ; ramificații de drumuri ; poziția și dotarea stațiilor de benzină ; adrese utile ; planuri și hărți. În ceea ce privește obiectivul turistic propriuzis, trebuie remarcat faptul că autorii s-au străduit să nu omită niciunul dintre cele importante și că descrierea lor înfățișează tot ceea ce este esențial pentru turist.

Tiparul și prezentarea grafică se înscriu, în general, pe linia de calitate cu care ne-a obișnuit Editura Meridiane. O inadvertență totuși : planul stațiunii Eforie Nord este plasat în pag. 67, unde este descrisă stațiunea Eforie Sud, iar planul acesteia, se află în pag. 61, în plină prezentare a stațiunii Eforie Nord.

Coperta, ilustrațiile și cartografia contribuie la reușita lucrării, făcînd din ea o bună și agreabilă călăuză.

Menționăm că ghidul a fost tipărit în trei limbi străine (engleză, franceză și germană), ceea ce constituie un gest de atenție la adresa numeroșilor turiști care își vor petrece vacanța de vară pe litoralul nostru.

Em. ILIESCU

ECOURI LA ATLETISMUL SUB REFLECTOR

Prof. VICTOR FIREA — secretar general al F.R.A. : *„Mulțumim ziarului pentru sprijinul real, efectiv, pe care l-a dat atletismului publicînd pagina „Atletismul sub reflector". Materialele au îmbrățișat o largă arie de probleme, au adus soluții în unele chestiuni controversate și au criticat unele aspecte deficitare ale activității atletice. Desigur, într-o pagină de ziar nu era posibil nici măcar de trecut în revistă gama complexă de aspecte pe care o prezintă această disciplină. De aceea, nutresc speranța că reflectorul ziarului va continua să scoată la iveală lipsurile atletismului românesc și că el se va îndrepta îndeosebi spre secții, adică spre acel sector unde munca antrenorilor și atleților decide nivelul de dezvoltare, creșterea performanțelor. Este cu atît mai important, cu cît în secții se pregătesc și sportivii care ne vor reprezenta la Jocurile Olimpice și la celelalte mari confruntări internaționale ale anului. Sesizîndu-ne neajunsurile, criticînd cu fermitate greșelile făcute de federație, de organele locale, de secții și de antrenori, ziarul ne va ajuta eficient în luarea celor mai judicioase măsuri de îndreptare.*

Biroul Federației române de atletism, apreciind importanța editorialului și a paginii „Atletismul sub reflector" va analiza situațiile înfățișate și va decide măsurile ce se impun. Materialul referitor la pregătirea tehnică a atleților a fost deosebit de util și, datorită lui, situația se va îmbunătăți simțitor, întrucît organele vizate vor face în aceste zile toate pregătirile pentru a oferi atleților posibilitatea lucrului în perioada de iarnă.

Socotesc că Ministerul Învățămîntului ar putea să dea un mai mare sprijin în dezvoltarea atletismului nostru printr-un control eficient în școli, care să vizeze în special respectarea dispozițiunilor M. I. privind ponderea pe care trebuie s-o aibă atletismul în cadrul orelor de educație fizică. Știm că profesorului de educație fizică îi este mai ușor să dea elevilor o minge și să facă jocuri sportive, dar să nu se uite că pregătirea atletică poate asigura copiilor baza necesară pentru practicarea tuturor disciplinelor.

In ceea ce privește referirea din materialul „Start greșit"... la schimbarea antrenorilor care se ocupă de prăjiniști am următoarea precizare : numirea tov. M. Berbecaru a fost făcută de către biroul federal. Tov. prof. Gh. Zimbrești eanu — antrenor federal — nu a respectat însă această hotărîre și i-a încredințat antrenorului Tr. Nicolau sarcina să se ocupe de pregătirea sportivilor amintiți. Revenirea la normal s-a făcut tot printr-o hotărîre a biroului federal. După părerea mea este clar că n-a fost vorba de o schimbare de moment, ci de respectarea unei hotăriri a organului de conducere a atletismului.

Subliniind din nou eficiența sprijinului pe care ziarul ni l-a dat cu acest prilej, îmi permit să fac o insistentă invitație redactorilor și colaboratorilor ziarului de a vizita cît mai des diferitele sectoare de activitate ale atletismului".

Prof. IONEL POPLEȘEANU — din Direcția educației fizice și sportului școlar a Ministerului Învățămîntului: *„Pagina „Atletismul sub reflector" a fost binevenită. Ziarul „Sportul" poate să contribuie la pătrunderea acestei discipline în rîndurile elevilor și noi solicităm redacției sprijinul său permanent.*

Mi s-a părut foarte semnificativ și mobilizator articolul „Vă așteptăm, prieteni !" semnat de Victor Firea. Atletismul simte nevoia de a beneficia de pasiunea și priceperea fostelor sale vedete. N-ar trebui să întîrzie prea mult această reîntîlnire...

Consider, de asemenea, că sînt foarte juste observațiile referitoare la bazele sportive destinate practicării atletismului. Amenajarea și buna lor întreținere trebuie să stea în permanență în atenția organelor locale. Este inadmisibilă situația în care se află unele baze sportive din Cluj, Craiova ș.a. și pentru acest lucru ar trebui să se precizeze cui revine răspunderea și cine trebuie să depună eforturi pentru readucerea lor la nivelul cerințelor.

Secțiile de atletism ale școlilor sportive și liceelor cu program de educație fizică trebuie să devină adevărate perpiniere ale sportului de performanță. Aceasta impune îmbunătățirea continuă a muncii de selecție și pregătire, chiar în condițiile dificile din perioada de iarnă (mă refer la numărul mic al sălilor pentru atletism) și ale atracției pe care copiii o simt pentru practicarea jocurilor sportive.

Controlul și îndrumarea eficientă a secțiilor de atletism trebuie să constituie preocuparea conducerii școlilor, organelor locale și centrale. In sfîrșit, în dezvoltarea atletismului școlar rolul hotărîtor îl joacă pasiunea și competența celor care lucrează efectiv în acest sector — profesorii de educație fizică și antrenorii. Lor le revine principala îndatorire".

ARMAND POPA — profesor de educație fizică la Școala generală Brănești : *„Reflectorul — care duminica trecută s-a îndreptat spre atletism — mi-a sugerat o mai veche carență a sportului nostru : forțarea juniorilor în goana după rezultate. Cu doi ani în urmă, eram antrenor de atletism la Clubul sportiv școlar București. Am descoperit printre elevi două autentice speranțe pentru proba de aruncarea greutății. Este vorba de Alex. Teodorașcu — 1.96 m înălțime și 106 kg greutate și Petre Iancu 1,92 m și 103 kg ! Imediat, însă, mi s-a cerut să le precizez obiective competiționale. Deși nu m-am împăcat cu această idee (băieții nu aveau habar de tehnica probei), am cedat insistențelor și am pornit să lucrez cu ei foarte tare. Firește, rezultatele în loc să crească au scăzut. Unul dintre băieți, Alex. Teodorașcu, descurajat, s-a lăsat de atletism. Celălalt a reluat anul trecut pregătirea, dar...*

N-ar fi oare firesc ca tinerilor să li se dea posibilitatea să se dezvolte în timp, să-și însușească corect toate tainele tehnicii și abia apoi să fie cuprinși în planurile privind realizarea performanțelor ? Nu cumva tocmai această grabă face ca nivelul performanțelor seniorilor noștri să fie în general foarte scăzut ? Poate că n-ar fi rău ca reflectorul ziarului să se îndrepte și spre aceste aspecte ale atletismului pentru a face... lumină".

SINAIA — PERSPECTIVE 1968

● UN TELEFERIC CU CABINE ȘI O CABANĂ HOTEL LA VALEA LUI CARP ● O NOUĂ CABANĂ ÎN BUCEGI ● SUGESTII PENTRU ÎNLĂTURAREA UNOR CARENȚE

Și acum, în decorul feeric al iernii, ca și în celelalte anotimpuri , Sinaia prezintă pentru drumețul îndrăgostit de cărările muntelui sau pentru vilegiaturistul aflat la odihnă o deosebită atracție care și-a extins raza de acțiune pînă dincolo de hotarele țării. Stațiunea de pe firul Văii Prahovei, cunoscută acum și în marile ghiduri internaționale sub denumirea de „perla Carpaților", își făurește, treptat, o largă faimă datorită nu numai unui admirabil cadru natural ci și amenajărilor, construcțiilor care îi îmbogățesc mereu baza materială turistică.

Ce preocupări au în momentul de față gospodarii orașului și ce pregătesc pentru sezonul viitor ? La aceste întrebări ne-a răspuns tov. ION RĂDULESCU, directorul I.R.S.B.C.-Sinaia.

— Așadar, ce noutăți veți oferi turiștilor care vor vizita stațiunea în cursul acestui an ?

— În primul rînd, s-au luat măsuri pentru ridicarea gradului de confort în vile. Printre acestea figurează transformarea camerelor mari în camere cu 1—2 paturi, înzestrarea lor cu mobilier nou, amenajarea a două restaurante elegante în localurile fostelor cantine „Dunărea" și „Caraiman" etc. Aș vrea să atrag atenția turiștilor și asupra faptului că la campingul de la Izvorul Rece, căsuțele care-l alcătuiesc au fost prevăzute cu instalații de încălzire astfel că ele pot fi utilizate și în timpul sezonului rece.

— Dar amatorilor de drumeție ce vor urca spre cabanele din Bucegi sau Ciucaș ce noutăți le oferiți ?

— Ne-a călăuzit o preocupare similară, aceea de a asigura turiștilor care poposesc la cabane un cadru plăcut, reconfortant. Toate cele 19 cabane pe care le administrăm sînt sau vor fi electrificate în scurt timp (mai avem de realizat acest lucru la cabanele Bolboci și Zănoaga) ; s-a introdus încălzirea centrală la cabanele Gura Dihamului și Muntele Roșu, aceasta din urmă beneficiind de numeroase alte îmbunătățiri, care i-au dat o cu totul altă înfățișare. S-a prevăzut, de asemenea, extinderea Căminului Alpin și o surpriză pentru cei ce drumețesc spre Valea Ialomiței, să se pună la dispoziția turiștilor un teleferic cu cabine, care va face legătura între hotelul Alpin și capătul pîrtiei de pe Valea lui Carp, unde se va construi totodată o cabană-hotel cu 100 locuri.

— Ce părere aveți despre activitatea sportivă a celor veniți în stațiune ? Ni se pare paradoxal că, deși ne aflăm într-o stațiune de sporturi de iarnă, nu am văzut nici o activitate de sezon.

— Aveți dreptate ! Pare cel puțin ciudat ca într-o localitate unde temperatura coboară sub zero grade mai bine de patru luni pe an, să nu existe un patinoar, să nu fie organizat în bune condițiuni transportul turiștilor la cota 1400, să nu se stabilească un program normal de funcționare a telefericului, să nu afli un instructor de schi sau să nu poți participa, seara, la un concurs de șah sau de tenis de masă.

Cauza ? Cred că sînt prea mulți factorii care răspund de aceste acțiuni și cum ele nu revin concret nimănui, sînt în cele din urmă „pasate" de la unul la altul.

— Cum vedeți îndreptarea acestei situații ?

— Cred că cea mai potrivită modalitate de rezolvare stă în concentrarea tuturor acestor probleme în mîna unui singur organ, indiferent dacă acesta este Sfatul popular, întreprinderea de gospodărie comunală sau una din asociațiile sportive. Acest organ va fi cointeresat ca toate prestările de servicii turistice să funcționeze cu maximă eficiență. Atunci turiștii nu vor mai fi obligați să aștepte completarea capacității unei mașini de 7 locuri care să-i urce la cota 1400, telefericul nu va mai fi oprit la ore cînd folosirea lui este reclamată în mod deosebit, asociațiile sportive Carpați și Voința nu se vor mai invita reciproc pentru a amenaja un patinoar, iar programele Casei de cultură nu vor mai excela în... lipsă de fantezie.

N. DOCSANESCU

NEPĂSAREA COSTĂ BANI!

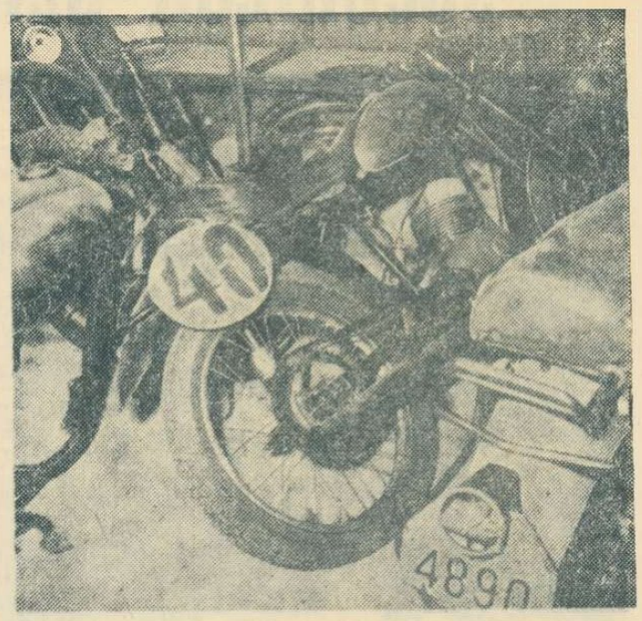

Doar cîteva săptămîni ne mai despart de inaugurarea sezonului competițional de motociclism. La 10 martie, Capitala va găzdui prima etapă a „Cupei Primăverii". Dar — este foarte probabil — această întrecere va fi precedată de alte concursuri pregătitoare. Așadar, motocicliștii — presupuneam — trebuie să se afle în febra pregătirilor.

Și pentru ca munca lor să nu rămînă anonimă, ne-am decis să-i vizităm. Pentru primul popas am ales clubul sportiv Metalul. La întrebarea : **„Bucuroși de oaspeți ?"** — nu ne-a răspuns, însă, nimeni. Băieții se află la odihnă în stațiunea montană Sinaia. Firește, fiecare om trebuie să-și facă concediul. Sportivii care, în afara orelor de producție fac și eforturi în pregătire și competiții, au chiar un motiv în plus. Dar, de aici și pînă la programarea odihnei în perioada cînd ar trebui accelerat ritmul pregătirilor este o oarecare distanță creată — spunem noi — și de nepăsare. Adică Seiler et comp. n-ar fi putut schia și la începutul lui ianuarie sau chiar decembrie ? Poate că antrenorul V. Mavrodin și conducerea secției de motociclism a clubului Metalul ar putea să ne lămurească mai bine asupra modului bizar în care a fost planificată odihna sportivilor lor...

Pentru ca să nu plecăm fără să fi văzut nimic, ne-am aruncat privirea prin compartimentele unde se află la... iernat motocicletele. Halul în care se găsesc (fotografia redă, în parte, dezordinea) ne-a indignat. La penuria de materiale, la sumele mari cu care se achiziționează mașinile, la dificultățile care stau în calea aprovizionării este mai mult decît condamnabil să lași o iarnă întreagă motocicletele cu noroiul adunat pe ele la ultimul concurs din toamnă, trîntite acolo, undeva, ca niște unelte nefolositoare.

Indreptățitului deziderat de a se mări parcul de mașini trebuie să-i alăturăm o chibzuită gospodărire a celui de care dispunem. Astfel, pe bună dreptate, cererile nu vor fi luate în seamă. Și, la Metalul București, nu se poate spune că există buni gospodari. Propunem conducerii clubului și federației să facă o vizită secției de motociclism și să ia măsurile ce se impun. Neîntîrziat !

Ion DUMITRESCU

LOCURI DE POPAS

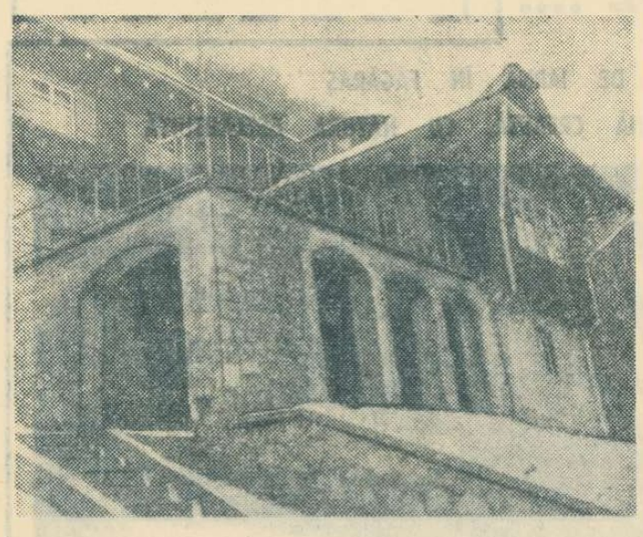

CABANA BRAN-CASTEL

In apropierea unui obiectiv turistic important din depresiunea Birsei (castelul Bran) și a unui traseu foarte frecventat (șoseaua Brașov — Cîmpulung) se află o confortabilă cabană, numită **„Bran-castel"**.

Ea este situată, într-adevăr, la mică distanță (circa 500 m) de castelul Bran și de șoseaua Brașov — Cîmpulung, fiind legată de aceasta printr-un drum local în bună stare.

Situată la o altitudine de 700 m, cabana beneficiază de o construcție solidă, prevăzută cu încăperi de 2—3 și 6 locuri, cu o sală de restaurant și un bufet bine aprovizionat. Mobilierul, în stil rustic, instalațiile de electricitate, de încălzire centrală, de apă caldă și rece concură în a oferi turistului condiții excelente de găzduire.

Cabana dispune de televizor, radio și magnetofon, de telefon (nr. 4 prin oficiul Bran) și de loc de parcare pentru turisme. (o.st.).

TUR DE ORIZONT

● Turiștii care doresc să viziteze masivul Retezat au o nouă posibilitate de cazare. Pe traseul Valea Pietrele — lacul Bucura a fost construită o cabană cu o capacitate de cazare de 70 locuri.

Noua cabană — situată la 1 700 m altitudine constituie un bun punct de plecare în excursii la lacul Bucura, vîrfurile Retezat și Pelega, lacul Osleș ș.a. Cabana oferă bune condiții de cazare și de alimentare. *(N. Sbuchea,* coresp).

● *Oficiul național de turism al Elveției a organizat, recent, o competiție de schi sub lozinca „Schiul întinerește". S-a disputat o cursă de fond pe 5 km la care au participat amatori de schi de toate vîrstele printre care o serie de personalități din diferite domenii de activitate ca decanul de vîrstă al Adunării Federale, K. Dellberg (82 ani), directorul Automobil clubului elvețian, K. Häberlin, directorul Oficiului elvețian de turism, W. Kämpfen, M. Bürgin, campion mondial de canotaj academic ș.a.*

● 1000 de broaște au fost importate în R. F. a Germaniei și împărțite unui număr de 600 cluburi turistice, care le vor folosi pentru... indicații meteorologice (s-a constatat că prognoza lor este mai certă decît cea oferită de specialiștii în materie !).

● *La o expoziție de materiale turistice din Anglia, a fost prezentat un echipament pentru drumeție. Echipamentul cuprinde 27 obiecte printre care un cort (2,750 kg), un sac de dormit (1,360 kg), aparat de ras electric (330 gr). Greutatea lui totală se ridică la 12,750 kg.*

● 80 de alpiniști au fost chestionați în cadrul unei anchete care a avut ca scop desemnarea celui mai frumos munte din Polonia. Clasamentul stabilit în acest fel cuprinde, pe primele locuri, masivii : Vysoka, Krivan, Mnich, Gamek și Ladovy Stit.

SĂPTĂMINA VIITOARE PE ECRANE: